

There are no translations available.

Together we shine
... flash of memories
(Ph m Qu nh Anh, K24B Lý)

Trung thu, 12 tháng 9 năm 2011

Tr i khô ráo sau m t ngày dài m a lâm thâm, mây nhi u, nh ng trắng v n tròn và đ p.

H i h c sinh, c m i l n đi ch i trung thu hay n ng sân tr ng, l i th y mình l n h n m t tu i, và tr ng thành thêm nhi u đi u, bi t thêm nhi u b n, và làm quen đ c nhi u ng i.

L n đ u tiên tham gia trung thu là năm l p 10, chuyên Sinh t ch c c m tr i cùng chuyên Lý (hay còn g i là h i tr i Sinh Lý), cũng gi ng nh bây gi các em v n làm: mâm ngũ qu , có b i t o thành dáng con r ng xinh xinh, có khoai tây (do mình và 1 s b n) rán, dĩ nhiên là mâm ngũ qu đ bày cho th y cô ch m, còn khoai tây là đ bán, mà th c ra là c l p ăn g n h t.

Đó là đ p đ u tiên c l p đ c ch i v i nhau.

Đó là lần đầu tiên mình vui đến vậy.

Vấn như cái cảnh tượng Quê nhà bé với trường Hồi u hời cho bóng (hay bóng bay gì đó) vào ngực, mấy trường con trai trong lớp ra... bóp đầu chép nh.

Lớp 11, không phải là Trung thu, mà là Ngày sân trường, tiễn các anh chị khóa 7 ra trường, cũng là 1 trong những kỉ niệm vui nhất, mình và Trang béo lớp K8B, cùng 1 số bạn khác, tham gia trò chơi thi chọi ngay trên sân cỏ nhà trường kí túc xá, kết quả là K8 được giãi nh t trò chơi năm đó, số người không bàn phím nào tí xíu.

Cũng là lớp 11 (hoặc là lớp 10 gì đó), trường Tự Nhiên thi chọi kỉ niệm 50 năm thành lập, cả trường đầu đầu làm trò i 334 Nguyễn Trãi, đó là dịp đầu tiên các kh i được c m tr i cùng nhau, ở 1 góc riêng, cùng với tr i cả các khoa viên trong đời học.

Hôm qua i với trường, rồi muộn nên chỉ xem được mấy tí t m c cu i.

Nhưng cũng đã dậy lên niềm xúc.

C m xúc đầu tiên là ngắm thấy mình... già đi 1 tuổi.

Nhìn các em vui khi được giãi, t d ng cũng thấy tr đi, cái c m giác cả th i ngây thơ (nh ng cũng vô s t i) i tr i d y.

Ch t thấy ở 1 góc nào đó, thấy Tôn đang m m c i.

Và, ở 1 góc khác, d i ánh đèn sân khấu, cảnh nh ng cái tr i tr ng không, trên nh ng khuôn mặt trong tr o, có nh ng gi t n c m t.

Và Joyce Jonathan v n hát
Je me raccroche aux souvenirs
Pas qu'une photo mais un bonheur
Pas qu'une chanson pour laquelle on pleure...

Tôi v n c b u víu vào nh ng h i c
Không chỉ là nh ng hình nh
Đó là h nh phúc
Không phải bài ca dành cho nh ng gi t n c m t...

L u Quang Trung K8A Sinh

M i các b n đ c thêm ở Diễn đàn dành cho các th h c sinh THPT chuyên KHTN và nh ng ng i quan tâm: <http://hsgs.edu.vn/forum/Thread-T%E1%BA%A3n-m%E1%BA%A1n-C%E1%>

[BA%A3m-x%C3%BAc-Trung-Thu-2011](#)